

عنوان مقاله:

نقش جنگل داری با مشارکت مردم در سامانهای منطقه ابوالحیات با استفاده از بررسی ویژگیهای آماری جنگل های زاگرس فارس

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی راه کارهای دستیابی به توسعه پایدار (کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امیرحسین حلیان - استادیار، گروه علمی جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

سارا منافی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان و کارشناس مهندسين مشاور بوراب ف

خلاصه مقاله:

جنگلهای زاگرس از جمله مناطق حیاتی در منابع طبیعی ایران محسوب میشوند و در اختیار داشتن طرح های مدیریتی بهمنظور اداره این جنگلها از اهمیت بسزایی برخوردار است. این پژوهش برای یافتن تأثیر جنگل داری بومی بر پایداری جنگل و بهمنظور استفاده از آن برای آمادسازیحوضه آبخیز ابوالحیات از مناطق جنگلی زاگرس فارس در راستای اجرای طرح جنگلداری مبتنی بر مشارکت مردم صورت پذیرفته است. دراین ارتباط پایداری جنگل در پنج سامان عرفی ابوالحیات، دیکانک، کندهای، آبکوره و قرمزی با بهره گیری از آماربرداری تصادفی جنگل و تحلیل دادههای مربوط به زادآوری، درصدتاج پوشش و تنوع زیستی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج این پژوهش نشان میدهد که تخریبجنگل در سامان عرفی ابوالحیات بهدلیل اجرای برنامههای آموزشی و ترویجی در گذشته در جهت شناساندن اصول صحیح آبخیزداری، آشنایی بامسائل حفاظت خاک و کنترل فرسایش، بالابردن سطوح دانش، بینش و مهارتهای فنی و حرفهای بهرهبرداران، جذب مشارکت روستائیان وعشایر، استفاده از تجربه افراد بومی در اجرای طرحهای جنگلداری به مراتب کمتر از چهار سامان عرفی دیگر است. تفاوت های به دست آمده درمیان پنج سامان عرفی یاد شده مشخص ساخت که عامل تاج پوشش در سطح منطقه به واسطه فقدان شیوه مناسب و صحیح بهره برداری سنتیدستخوش تغییرات فراوانی شده است. فقدان نظم مکانی و زمانی در جابجایی دامها توسط عشایر و استفاده مداوم از منابع طبیعی بهویژه جنگ لهایمنطقه در تمامی طول سال و در تمام زیرسامان های عرفی موجب تشدید این تغییرات نامطلوب شده که زمینهساز کاهش تدریجی شاخصهای مهم ازجمله تنوع زیستی که عامل تکگونهای شدن جنگل است شده است. این درحالی است که وجود برخی شیوههای بهره برداری سنتی که شاید بتوان آن را جنگلداری به شیوه بومی و عشایری نامید در سامان عرفی ابوالحیات، موجب ارائه شاخصهای اندازهگیری شده بهتری از جنگل های منطقه شده است.

کلمات کلیدی:

ابوالحیات، جنگلهای زاگرس فارس، بهره برداری سنتی، پایداری جنگل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/196717>

